

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ • ХРИСТО БОТЕВ • ГР. ВРАЦА

Враца 3000
ул. "Ген. Леонов" № 37

Канцелария: (092) 62 21 75
Директор: (092) 62 35 49, (0888) 720 810

www.hristobotev.org
e-mail: hobotev@mail.bg

ПРОГРАМА

ЗА ПРИЛАГАНЕ НА МЕХАНИЗМА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ УЧЕНИЦИТЕ ЗА УЧЕБНАТА 2018/2019 Г.

Програмата е приета от Педагогическия съвет на проведено заседание на 12.09.2018 с протокол № 17 и утвърдена със Заповед на директора с № РД-12-2623/14.09.2018г.

Съдържание:

- I. ВЪВЕДЕНИЕ / 3**
- II. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ / 4**
- III. ЦЕЛИ / 4**
- IV. АЛГОРИТЪМ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА МЕХАНИЗМА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ УЧЕНИЦИТЕ / 5**
- V. ЕДИННИ УЧИЛИЩНИ ПРАВИЛА ЗА ДЕЙСТВИЕ В СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ СРЕД УЧЕНИЦИТЕ / 6**
- VI. РЕАКЦИИ СПРЯМО УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИИ НА ТОРМОЗ / 12**
- VII. ПРЕВАНТИВНИ МЕРКИ ЗА ПРЕДОТРАТЯВАНЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА ПО НИВА / 14**
- VIII. ВЪВЕЖДАНЕ НА ЗАЩИТНА МРЕЖА / 16**
- IX. Какво е тормоз (bullying)? / 16**
 - Участници в ситуации на тормоз / 17
 - Форми на тормоз / 18
 - Информация за учениците / 20
 - Възможни характеристики на ученик, за когото съществува риск да започне да упражнява тормоз / 22
 - Личностни характеристики и поведение на ученика / 22
 - Семейна динамика / 26
 - Училищна динамика / 27
 - Социална динамика / 28
 - Идеи и ресурси за допълнителни дейности / 28

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Планът за противодействие на насилието и тормоза в Средно училище „Христо Ботев“ - Враца е разработен на основание чл. 185, ал. 1 и 2 от ЗПУО и във връзка с „Механизъм за противодействие на училищния тормоз между децата и учениците в училище” на МОН.

„Насилие“ над дете е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, пренебрегване, експлоатация, водеща до действителна или вероятна вреда върху здравето, живота, развитието или достойнството на детето, което може да се осъществява в семейна, училищна и социална среда.

Тормозът е специфичен вид насилие сред учениците и е сред най-неуловимите форми на агресивно поведение и насилие. Може да бъде определен като „повтарящи се във времето негативни действия от страна на един или повече ученици, когато някой умишлено причинява или опитва да причини травма или дискомфорт на друг ученик чрез физически контакт, чрез думи или по друг начин“.

Тормозът е много сериозно, оставящо травматични следи действие, защото тормозеният не може да се защити със собствени усилия. Тормозът не спира от само себе си, без външна намеса.

За разбирането на тормоза са важни следните **ключови характеристики**:

1. злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи ученика;
2. извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унижи или изолира;
3. повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на насилие.

За преодоляване на проблемното поведение на ученика и за справяне със затрудненията му с приобщаването в образователната и училищната среда, с участието му в дейността на институцията и с поведенческите му прояви се прилагат една или повече от следните дейности за въздействие върху вътрешната мотивация:

1. обсъждане между ученика и класния ръководител с цел изясняване на възникнал проблем и получаване на подкрепа за разрешаването му;
2. използване на посредник при решаване на конфликт в училище;
3. консултиране на ученика с педагогически съветник;
4. създаване на условия за включване на ученика в група за повишаване на социалните умения за общуване и за решаване на конфликти по ненасилствен начин;
5. създаване на условия за включване на ученика в занимания, съобразени с неговите интереси и потребности;
6. индивидуална подкрепа за ученика от личност, която той уважава (наставничество);
7. участие на ученика в дейности в полза на паралелката или училището, във форми на ученическо доброволчество;
8. други дейности, определени в правилника за дейността на училището.

II. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Учебната 2017/2018 година в училището е стартирала с 1032 ученици от I до XII клас. В хода на работата ни с тях бяха определени следните категории ученици:

- с изявени дарби, от тях: участници в областни кръгове на олимпиади, участници в национален кръг; ученици получили национални награди иученици – с международни отличия;
- с обучителни затруднения – общо ученици от 1 до 12 клас бяха обхванати в 10 групи по проект «Твоят час»;
- попадащи в категорията „Деца в риск“ -;
- упражнили насилие и тормоз –;
- със специални образователни потребности – 15.

III. ЦЕЛИ

Основните цели и задачи за противодействие на училищния тормоз, които си поставят Координационният съвет и училищният колектив са следните:

- Да проучват и анализират всички възможни фактори, които биха застрашили физическото и психическото здраве на учениците.
- Да оказват съдействие на органите на реда и да поддържат връзка с Детска педагогическа стая, Отделите за закрила на детето към Дирекцията за социално подпомагане и Междуучилищната комисия за превенция на противообществените прояви.
- Да осъществяват целенасочена консултативно-профилактична и психологическа работа със застрашени ученици, с цел недопускане на противообществени прояви или училищен тормоз.
- Да анализират проблемите на учениците, живеещи в неблагоприятна семейна среда.
- Да подпомагат работата на учителите, учениците и родителите в случаи на училищен тормоз или антисоциални прояви в района на училището.
- Да съдействат за възпитанието и нормалното развитие на учениците.
- Да съдействат на класните ръководители, с цел формиране у учениците на активна гражданска позиция, морална отговорност и мотивираност за интеграция в обществения живот.
- Да създадат защитна мрежа, която включва общоучилищна политика и механизми за предотвратяване, докладване и оказване на адекватна намеса в случаи на тормоз, както и на дългосрочна стратегия за превенция на насилието.

Основните насоки за действие в настоящия план са свързани с предотвратяването на агресивни и антисоциални прояви, и на всички форми на девиянтно поведение; те са свързани и с контролирането на социалния климат в училище и с нравственото възпитание на учениците.

Училищният единен механизъм обхваща цялата училищна общност, като неговото успешно реализиране зависи от това до каква степен училището ще успее да мобилизира и обедини своите ресурси и усилия, за да осъществи т.нар. “отговор на цялото училище” срещу насилието.

IV. АЛГОРИТЪМ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА МЕХАНИЗМА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ УЧЕНИЦИТЕ

№	Дейности	Срок	Отговорник
1.	Запознаване на педагогическия и непедagogическия персонал с формите на насилие и с Механизма за противодействие на училищния тормоз между учениците в училище	м. октомври	Зам.-директорите по учебната дейност
2.	Запознаване на учениците и родителите с формите на насилие и с Механизма за противодействие на училищния тормоз между учениците в училище на родителски срещи	в началото на учебната година	Класни ръководители и педагогически съветници
3.	Създаване на координационен съвет за планиране, проследяване и координиране усилията за справяне с тормоза	в началото на учебната година	Директор /със заповед/
4.	Оценка на проблема с насилието. Проучване и диагностика на учениците с цел установяване степента, в която разпознават формите на насилие, видовете тормоз	в края на м. октомври	Педагогически съветници
5.	Запознаване на заинтересованите страни с обобщените резултати	м. ноември	Педагогически съветници
6.	Разработване и въвеждане на план с мерки за предотвратяване и противодействие на тормоза на различни нива - клас, училище, общност. Планът включва конкретни дейности, срокове и отговорници	м. ноември	Координационен съвет
7.	Утвърждаване от директора на единни правила и задължения на всички служители, свързани със случаите на тормоз	м. октомври	Координационен съвет
8.	Поддържане на Регистър на случаите на тормоз	постоянен	Педагогически съветници

V. ЕДИННИ УЧИЛИЩНИ ПРАВИЛА ЗА ДЕЙСТВИЕ В СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ СРЕД УЧЕНИЦИТЕ

Настоящите правила регламентират задълженията на всички служители, свързани със случаите на тормоз.

Правилата са разработени от Координационния съвет на базата на:

- направената оценка и анализирането на проблема, свързан с наличие и прояви на тормоз сред учениците;
- набраните предложения от страна на ръководството на училището, класовете, учителите, непедагогическия персонал, Ученическият съвет и родителите.

Правилата се основават на следните **принципи**:

- Нетолериране и нетърпимост на тормоза и насилието в Средно училище „Христо Ботев“ – Враца.
- Ангажираност от страна на всички възрастни в училище.
- Стремех към формиране на училищна общност, култура на социално компетентно поведение от страна на всички участници в училищния живот и взаимно уважение.
- Строги граници, които индикират неприемливото поведение, водещо към прояви на тормоз и насилие и прилагане на съответни мерки при преминаването на тези граници.

1. Правила:

- В Средно училище „Христо Ботев“ - Враца всички участници в училищния живот се уважават взаимно (ученици, учители, ръководство, родители, непедагогически персонал).
- Всички дават най-доброто от себе си, за да поддържат позитивен психологически климат и конструктивни отношения в дух на взаимно разбиране, сътрудничество и толерантност.
- Всички в училище изпълняват съвестно и отговорно своите конкретни ангажименти по превенцията и справянето с училищния тормоз. Те са следните:

2. Задължения на учениците:

- Учениците изпълняват задълженията си според Правилника за дейността на училището. Учениците активно участват в изграждането на общоучилищна култура на толерантни взаимоотношения и допринасят с поведението си за изграждането на училищната общност.
- Учениците не толерират насилието и тормоза и незабавно информират за наличие на подобни прояви.
- С оглед обхващане на местата, където според оценката се осъществява тормоз, могат да участват по график след заявено желание в дежурствата в междучасията.

3. Задължения на персонала на училището

3.1. Педагогически съвет

- Приема настоящите правила на свое заседание, като неразделна част от Училищната програма за прилагането на механизъм за противодействие на училищния тормоз между учениците.

3.2. Координационен съвет

- Планира, проследява и координира дейностите за справяне с тормоза на равнище училище;
- Обобщава резултатите от оценката на тормоза в началото и в края на учебната година и запознава заинтересованите страни с обобщените резултати;
- Обсъжда и приема процедурите за докладване, регистриране и проследяване на случаите на тормоз;
- Прави мотивирани предложения до директора с цел подобряване на работата;
- Подпомага класните ръководители с материали и консултации, съдейства за организирането на периодични обучения на учителите по темата за насилието и тормоза.

3.3. Педагогически съветници

- Членове са на Координационния съвет за противодействие на тормоза в училище;
- Извършват оценката на тормоза в училище в началото и в края на учебната година и запознават класните ръководители с резултатите на съответния клас;
- Отговарят за воденето и съхранението на Дневника за регистриране на случаите на тормоз и съпътстващата документация;
- Участват в екипите за работа по случай.

3.4. Класни ръководители

- Запознават учениците с процедурата за съобщаване на случаи на тормоз;
- Инициират приемането на правила и ценности на равнище клас, които поставят на видно място в класната стая;
- В плана на класа планират провеждането на дейности, свързани с формирането у учениците на нагласи и социални умения, недопускащи насилие;
- За всеки случай на насилие или тормоз попълват протокол, който предават на ресорния педагогически съветник;
- Участват в работата на екипа, сформиран по конкретен случай на ученик от класа;
- Информират родителите в началото на всяка учебна година за Училищната програма за противодействие на тормоза, както и за приетите Единни правила за действие в случаи на тормоз сред учениците;
- Информират родителите при всяка проява на тормоз, в която детето им е участник и за предприетите от училището мерки.

3.5. Всички учители

- Включват темата за насилието и тормоза в учебни единици, при които това е възможно;
- Поощряват и развиват съвместното учене, както и поведение на сътрудничество и взаимопомощ;

- Познават и използват установената система за информиране и съобщаване за случаи на тормоз между учениците;
- Познават и прилагат правилата и последствията, приети от съответния клас и изискват от учениците да ги спазват.

3.6. Дежурни учители

- Стриктно спазват утвърдения от директора график за дежурство;
- Реагират според утвърдените процедури в ситуации на тормоз по време на дежурството;
- Докладват на училищното ръководство за всеки случай на тормоз.

3.7. Непедагогически персонал

- Полагат грижи за предотвратяване на прояви на насилие и тормоз в училищни помещения, за които отговарят;
- Познават основните принципи на действие в ситуации на тормоз и ги прилагат;
- Не допускат прояви на тормоз и насилие и съобщават за тях на класен ръководител, помощник-директор, директор.

3.8. Ръководство:

- Ръководството на училището създава необходимите условия и предпоставки за изграждане на позитивен психосоциален климат и конструктивни взаимоотношения в дух на толерантност, сътрудничество и партньорство.
- Контролира дейностите по превенция на насилието и тормоза и интервенция в случаите на тормоз.
- Осъществява взаимодействие с извънучилищни институции и организации, имащи отношение към проблема.
- Насърчава и поощрява просоциалното поведение и добрите взаимоотношения чрез подходящи форми – грамоти, организиране на конкурси, инициативи, форуми, кампании и пр.

3.9. Родители:

- Провеждат задълбочени разговори по темата за тормоза и насилието със своите деца.
- Следят за признаци на упражнен тормоз и насилие над децата си.
- Незабавно уведомяват училищните власти, ако станат свидетели на прояви на тормоз и насилие.
- Активно се включват в мероприятията, организирани на ниво клас и на ниво училище във връзка с превенцията на тормоза и насилието.
- Участват в тематични родителски срещи, форуми и други училищни и извънучилищни дейности.
- Отправят предложения и при възможност подпомагат ресурсното осигуряване на прилагането на Механизма за противодействие на училищния тормоз.

- С оглед обхващане на местата, където според оценката се осъществява тормоз, могат да се включват по график в дежурствата в сградата на училището и училищния двор, в дейностите по посрещане и изпращане на учениците и др.

4. Процедури за регистриране, докладване и разглеждане на случаи на тормоз

Всеки учител или служител, станал свидетел на ситуация на тормоз или за която е получил сигнал /от ученик, родители ли друг служител от училището/ е длъжен да се намеси, за да прекрати ситуацията на тормоз.

За ученици – жертва на тормоз е създадена форма за подаване на сигнал.

Всеки класен ръководител може да договори с учениците си от класа и други форми и начини за съобщаване на случаи на тормоз в класа.

Действия при регистриране случаи на тормоз и насилие /Интервенция/

Ниво на тормоз	Процедури за интервенция	Отговор на училището	Срок	Документирание
Първо ниво Ниско нарушаване на правилата: леко удряне, бутане, дърпане на коса, клюкарене, обиждане, засрамване, обидни колажи, снимки и коментари в интернет пространството	1. Прекратяване ситуацията и успокояване на всички участници. 2. Класният ръководител/учителят подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. 3. Уведомяване родители. 4. Консултации-индивидуални разговори с участниците от класния ръководител/учителя. 5. Мерки и действия от страна на класен ръководител/учител-намиране на решение, удовлетворяващо	Действията се предприемат от класния ръководител/учител, заедно с родител/и, като се предприема корекционна работа с ученика, група ученици или целия клас. При наличие на щети от материален характер- те се възстановяват. При повторение на насилственото поведение или ако един и същ ученик е тормозен нееднократно, тогава предприемат действия, предписани за ситуации от нива	1. Незабавно при възникнала ситуация 2. До 2 дни след сигнала 3. Незабавно при възникнала ситуация 4. Периодично и при необходимост 5. За периода на възстановяване на щетата /психическа, материална/	Ситуациите от първо ниво не се регистрират в Дневника със случаи; първа проява на насилие не се тълкува като тормоз.

	<p>всички страни.</p> <p>6. Проследяване изпълнението на предприетите мерки и действия.</p>	<p>второ или трето.</p>	<p>6. До отпадане на необходимост</p>	
<p>Второ ниво – повтаряне на едни и същи нарушения на правилата или допускане на нарушения с по-сериозни последици: шамаросване, ритане, късане на дрехи, изнудване, заплашване, сексуално докосване, показване на порнографски материали, непоискано заснемане и разпространяване на унизителни за ученика</p>	<p>1. Прекратяване ситуацията и успокояване на всички участници.</p> <p>2. Класният ръководител/учителят подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Всеки служител, който е станал свидетел на насилието, може да подаде сигнал към ОЗД.</p> <p>3. Учителят/класният ръководител съобщава на Координационния съвет за случая. Прави се оценка на случая и по преценка директорът подава</p>	<p>Действията се предприемат от класен ръководител, педагогически съветник, представител на Координационния съвет, директор и родител. КС прави оценка на риска и се инициира индивидуална работа по случая. Възстановяване на щети при наличие на такива.</p>	<p>1. Незабавно при възникнал случай на тормоз</p> <p>2. До 2 дни след сигнала</p> <p>3. До 2 дни след сигнала</p>	<p>Ситуацията на тормоз се описва в Дневника със свидетеля на случилото се или класния ръководител/учителя.</p>

снимки/видео	<p>сигнал от името на институцията до ОЗД и/или полицията и се инициира работа по случая.</p> <p>4. Уведомяване на родител.</p> <p>5. Мерки и действия – работа на Координационния съвет: анализ на ситуациите от регистъра и предприемане на работа по случая.</p> <p>6. Проследяване изпълнението на предприетите мерки и действия.</p>		<p>4. Незабавно</p> <p>5.Своевремено след решение на КС</p> <p>6.До отпадане на необходимост</p>	
Трето ниво – системна злоупотреба със	<p>1. Прекратяване ситуацията и успокояване на всички участници.</p>		<p>1.Незабавно при възникнал случай на тормоз</p>	<p>Ситуациите на тормоз от трето ниво се описват в Дневника със случаи, като по</p>

<p>сила и екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето за който и да е от участниците в ситуацията</p>	<p>2. Класният ръководител/учителят подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Незабавно се уведомява директорът, РУО и се подава сигнал към ОЗД и/или органите на полицията.</p> <p>3. Уведомяване на родител</p> <p>4. Консултации – предприемане на индивидуални разговори с участниците</p> <p>5. Мерки и действия от страна на КС, интензивна работа по случая, информиране и насочване към други служби.</p> <p>6. Проследяване изпълнението на предприетите мерки и действия.</p>	<p>Действията се предприемат от директор, заедно с КС, задължителното участие на родител и представители на институциите. Отговорът на училището може да включва насочване към МКБППМН и полицията, ОЗД и Община Враца, съставяне на протокол за тормоз и възстановяване на щетата, включване на учениците в допълнителни програми, дейности и др.</p>	<p>2. До 2 дни след сигнала</p> <p>3. Незабавно</p> <p>4. За периода на подкрепа</p> <p>5. Своевременно след решение на КС</p> <p>6. До отпадане на необходимост</p>	<p>тях се предприема интензивна работа, включваща всички участници; правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се инициират процедури в съответствие със Закона за закрила на детето, Наредбата за приобщаващото образование, ЗПУО.</p>
--	--	--	--	--

VI. РЕАКЦИИ СПРЯМО УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИИ НА ТОРМОЗ

Реакции спрямо детето, което е упражнило тормоз:

- Когато става въпрос за първа проява, която не е тежка по отношение на нанесената вреда, може да се приложи подходът за възстановяване на щетата.
- Подходът се прилага от класния ръководител и/или педагогическия съветник. Важно е възрастният със спокоен и умерен тон, както и с държанието си, да покаже ясно, че проблемът е в начина на поведение, а не в личността на самия ученик, и че се действа с оглед отново да се възстановят ценностите, към които цялото училище се придържа, а не за да бъде наказан. Ключов момент във възстановяването на щетата е, че класният ръководител разговаря с ученика, а ученикът сам избира и решава как ще поправи грешката си, с което отново ще се възстанови нарушената ценност. С това негово решение трябва да се съгласи и ученикът, който е бил потърпевш от тормоза. Като първа стъпка класният ръководител изслушва детето. Не е желателно детето да се изслушва съвместно с потърпевшото дете. След изясняване на

ситуацията и постигане на договорка, класният ръководител за определен период от време проследява поведението на децата и да дава обратна връзка.

Реакции спрямо дете, което е обект на тормоз:

- Работата с деца, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране у тях на умения за справяне с подобно поведение.
- Важно е класният ръководител да поговори с детето, по възможност още същия ден, за да разбере какво точно се е случило. Ако е необходимо отделни факти могат допълнително и дискретно да бъдат проучени.
- Погрешно е открито и публично пред другите деца да се оказва подкрепа на потърпевшото дете, защото това допълнително ще урони достойнството на детето пред неговите връстниците.
- При този първи разговор е важно да се предложи на детето подкрепа, като се остави то само да определи какво точно ще му помогне да се почувства сигурно.
- Подчертава се поверителността на разговора, като се споменава кои ще бъдат уведомени за случилото се.
- Никога не трябва да се предлага среща между дете, жертва на насилие и неговия мъчител с цел да се помирят и да се разберат. Такива срещи могат да доведат до неблагоприятни последици.
- Класният ръководител наблюдава детето в следващите дни, за да се увери как се чувства и при необходимост отново разговаря с него.

Реакции спрямо наблюдателите:

- Класният ръководител изтъква тези, които са се намесили в защита ценностите на училището. На останалите се споделя очакването да направят същото, ако се случи в бъдеще.
- Класният ръководител убеждава учениците да отговарят на насилието с думи, да търсят помощ, дава указание на кого да съобщят за случая.
- Класният ръководител насърчава учениците за грижа спрямо тормозеното дете.

Училищна система за насочване към други служби

Регистриране на ситуации на тормоз

1. Всяка ситуация на тормоз се регистрира и описва в създадена за това книга /регистър/ с цел да се проследи развитието на случая във времето и да се планира подходяща интервенция. Регистърът съдържа следните реквизити: „дата“, „какво се е случило – кратко описание на случая“, „кога се е случило“, „участници“, „служител, регистрирал ситуацията – име и подпис“, „предприети мерки“, „отговорни участници, които са информирани (институции, органи, родители“, „как е приключила ситуацията или на какъв етап е и какво предстои“. Този дневник се съхранява при педагогическите съветници.

2. Класните ръководители предприемат съответни мерки като взаимодействат с родителя на ученика, с учители и с педагогическия съветник.

3. В случаите, при които поведението на детето се отличава с изразени агресивни прояви, снижен контрол върху гнева, склонност да разрешава конфликтни ситуации с насилие, Координационният съвет предлага на директора да бъде потърсено съдействие от страна на Отдел „Закрила на детето“, Местната комисия борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, полицията и всички останали участници в мултидисциплинарния екип по силата на координационния механизъм.

Включване на родителите

Необходимо е родителите да бъдат уведомени за случилото се, както и за предприетите от училището действия за разрешаване на ситуацията.

От разговора могат да бъдат изведени конкретни договорки кой какво може да предприеме и какво се очаква като резултат.

VII. ПРЕВАНТИВНИ МЕРКИ ЗА ПРЕДОТРАТЯВАНЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА ПО НИВА

№	НИВО КЛАС	Срок	Отговорник
1.	Диагностика на учениците от 1 до 12 клас с цел установяване степента, в която разпознават формите на насилие, видовете тормоз /въпросници/.	в началото и края на учебната година	педагогически съветници и класните ръководители
2.	Запознаване с Механизма за противодействие на училищния тормоз между учениците в училището и разработените във връзка с него училищни програми.	м. октомври	класни ръководители
3.	Провеждане на часове на класа, свързани с темата.	през учебната година	класни ръководители; пед. съветници /при покана/

№	НИВО УЧИЛИЩЕ	Срок	Отговорник
1.	Оценка на проблема с насилието чрез анкетното проучване сред учениците.	м. октомври	педагогически съветници и класни ръководители

2.	Запознаване на родителите с Механизма за противодействие на училищния тормоз между учениците в училището и разработените във връзка с него училищни програми.	м. октомври	класни ръководители
3.	Подобряване на системата от дежурства с оглед обхващане на местата, в които на етапа на оценка е установено, че се извършва тормоз.	постоянен	Зам.-директори
4.	Вписване на всяка проява на тормоз и насилие в Регистъра на училището.	в хода на учебната година	Координационен съвет
5.	Изготвяне и презентиране на материали, които да фокусират вниманието на ученици, учители и родители върху проблема.	в хода на учебната година	класни ръководители, учители, Ученически съвет
6.	Провеждане на групови и индивидуални срещи с родители и ученици за дискутиране въпросите: „Какво е насилие и тормоз? Как да го разпознаваме?“	в хода на учебната година	класни ръководители, учители, пед. съветници
7.	Осигуряване на реални партньорства с външни на училището служби, организации и специалисти.	в хода на учебната година	училищно ръководство
8.	Повишаване квалификацията на педагогическите кадри и осигуряване на планирани обучения, свързани с насилието и агресията сред учениците.	в хода на учебната година	училищно ръководство

№	НИВО ОБЩНОСТ	срок	отговорник
1.	Родителско съдействие за реализиране на училищни инициативи. Осъществяване срещи с родители, чиято професия е някоя от следните: психолог, социален работник, лекар, свещеник, журналист, спортист, музикант, художник и др.	в хода на учебната година	класни ръководители
2.	Анкетно проучване сред родители, ангажирани с проблема	в хода на учебната година /при нужда/	педагогически съветници и класни ръководители
3.	Родителско съдействие при въвеждане на защитната мрежа и справянето с конкретни ситуации на тормоз.	в хода на учебната година	педагогически съветници и класни ръководители

4.	Провеждане на ежемесечни родителски срещи. Дискутиране по въпроси, свързани с превенция на агресията, необходимост от въвеждане или промяна на съществуващите мерки за предотвратяването ѝ	в хода на учебната година	класни ръководители
5.	За целите на индивидуалната подкрепа привличане на наставници /на учителите и учениците/	в хода на учебната година	Зам.-директори
6.	Ангажиране членовете на Обществения съвет и Училищното настоятелство в дейности по превенция на агресията и тормоза сред учениците	в хода на учебната година	Зам.-директори

VIII. ВЪВЕЖДАНЕ НА ЗАЩИТНА МРЕЖА

Ниво на агресия	Отговор на училището и последващи действия
Ниско нарушение на правилата	Прекратяване ситуацията от класния ръководител – разговор с учениците, с родителите, възстановяване на щети.
Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата	Разговор с родителите в присъствието на класния ръководител, педагогическия съветник и зам.директорите по учебната дейност. Изготвяне протокол от разговора, възстановяване щетата от страна на виновника.
Сериозно – при злоупотреба със сила; при екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето, телесния интегритет, както на детето-жертва, така и на детето-извършител.	Насочване към МКБППМН и полицията, отдел „Закрила на детето” по силата на координационния механизъм. Разговор с родителите в присъствието на класния ръководител, педагогическия съветник и зам.директорите по учебната дейност. Изготвяне протокол от разговора, възстановяване на щетата от страна на виновника, включване в дейности за преодоляване на проблемното поведение съгласно Наредбата за приобщаващото образование.

IX. Какво е тормоз (bullying)?

Тормоз е последователно, целенасочено, умишлено, враждебно, повтарящо се поведение на едно или повече лица, които желаят да причинят вреда на други.

Ключови в разбирането за тормоза са следните характеристики на това поведение:

1. Злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете;
2. Извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира от социалния живот;
3. Повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на агресия.

Тормозът има различни форми, включва различно поведение, в това число и: - Физически тормоз и атаки;

- Вербални подигравки, прякори, сплашване и заплахи;
- Отнемане или кражба на пари и/или вещи;
- Изключване/изолиране от групата на връстниците;
- Разпространяване на лъжи и неверни слухове;
- Принуда към определени дейности;
- Тормоз, основан на етнически различия; - Сексуален тормоз; - Кибертормоз.

Участници в ситуации на тормоз

Ученикът-насилник: това е онзи ученик, които търси жертвата, започва насилието и играе лидерска роля

Последовател или привърженик: това е ученик с положително отношение към извършването насилие и играе активна роля, но не е способен да започне насилието и/или да играе лидерска роля

Подкрепящи или пасивни насилници: тези ученици активно и открито поддържат насилието. Например: със смях или поддържане на вниманието към ситуацията, но без да се включват в нея.

Пасивно подкрепящи или възможни насилници: тези ученици харесват насилието но не дават видими знаци на подкрепа

Свободни зрители: това са ученици които не са въввлечени, не взимат страна и не участват активно в нито една насока (те може да мислят или казват: “Това не е моя работа” или “Нека погледаме и ще видим какво ще стане”)

Възможни защитници: тези ученици не харесват насилието и мислят как да помогнат на ученика жертва, но не правят нищо

Защитници: те не харесват насилието и помагат или се опитват да помогнат на жертвата.

Форми на тормоз

Физически форми

Леки - бутане, блъскане, плуене, ритане, удряне.

Умерени – отнемане на собственост, кражба, извършване на унижителни действия, заключване в закрити/ограничени места и пространства.

Тежки – физическо насилие срещу семейство/приятели, причиняването на телесна повреда, заплашване с оръжие.

Вербални форми

Леки - подигравки, използване на прякори, „мръсни погледи“, присмиване, подигравки, дразнене, базирано на облекло или притежавани вещи.

Умерени – подигравки базирани на външен вид, заплашителни телефонни обаждания/e – mail

Тежки – заплахи за използване на агресия срещу собственост/вещи, заплахи за насилие или причиняване на телесна повреда

Нарушаване на връзките

Леки – клюки, поставяне в неудобно положение/засрамване, да направиш някого да изглежда глупаво, разпространение на слухове.

Умерени - етнически обиди, да караш друг да поема вината, публично унижаване, изключване от група, социално отхвърляне.

Тежки – злонамерено изключване, манипулиране на социалния ред, за да се постигне отхвърляне, заплахи за пълно отчуждение от групата на връстници.

Заплашване/Сплашване

Леки форми – заплашване за разкриване на лична информация, графити, публично предизвикателство да се направи нещо, играене на „мръсни номера“

Умерени форми – отнемане на чужда собственост – обяд, дрехи, играчки

Тежки форми – заплахи за използване на насилие срещу семейството/приятелите, използване на принуда, заплашване с оръжие

Кибертормоз

Кибертормозът е тормоз, извършван чрез средствата на технологиите за електронна комуникация – Интернет и мобилни телефони. Може да бъде открит под различни наименования: ebullying (е-тормоз), electronic bullying (електронен тормоз), cyberviolence (кибернасилие), digital bullying (дигитален тормоз), online bullying (онлайн тормоз) и т.н. като терминът кибертормоз (cyberbullying) е за момента най-широко наложил се. Отличителните му черти са същите като при „класическия“ тормоз, като само е сменена физическата среда с електронна и има известна промяна във формите, свързана с възможностите и ограниченията на технологиите. И тук се

наблюдава злонамереност и целенасочено желание да се навреди, дисбаланс на силата (най-вече изразен чрез невъзможността на жертвата да се защити успешно), многократното и продължително във времето повторение.

Основните форми на кибертормоз са следните:

- **през GSM.** Тук се включват обаждания, при които има директни заплахи, говорене на неприятни неща, обиди, изнудване, подиграване, понякога дори само намеци. Освен обажданията към кибертормоза спадат и всякакви злонамерени текстови и мултимедийни съобщения (sms и mms). По-особени форми на кибертормоз, свързани с мобилните телефонни комуникации са раздаването на GSM-номера на други хора, без съгласието на детето, както и обаждането от негово име на роднини или приятели. Кибертормоз е също така снимането с GSM и свободното разпространяване на снимки или клипчета без съгласието на детето или, дори и да има привидното му съгласие, на снимки и клипчета, които уронват достойнството му, унижават го или го представят в неблагоприятна светлина.
- **през Интернет.** Тук спектърът на поведенията и действията, които могат да бъдат окачествени като тормоз е още по-широк, отколкото при мобилните телефонни комуникации. Според децата, участвали в изследване, проведено в 5 софийски училища в края на учебната 2009-2010 година, най-често кибертормозът е под формата на пускане на клюки или слухове в социалните мрежи (като Фейсбук) и чатове и програмите за незабавни съобщения (като Скайп). Това е един вид продължение или прехвърляне в Интернет на „традиционната“ форма на индиректен тормоз, която е описана накратко по-горе. Типични форми са пращането на всякакви съобщения със заплахи, обиди, подигравки и т.н. независимо дали през социални мрежи, чатове, форуми, имейл или онлайн игри. Краденето на идентичност също е форма на кибертормоз, било то пращане на съобщения от името на някой познат на детето до него или от името на детето до негови познати, но без то да знае и без да е съгласно. Към краденето на идентичност спадат и краденето на пароли или разбиването на акаунти (непозволено влизане в чужд профил във Фейсбук или в чужд имейл). Пускане в Интернет на снимки или клипчета, които унижават детето по какъвто и да е начин също е форма на кибертормоз. Към кибертормоза спадат и пращането на вируси или нежелани файлове, както и задръстващи пощата имейли (известният спам).

Информация за учениците

Не се примирявайте с тормоза в училище, група или общност! Тормозът не е „част от живота“ или „нормална част от порастването“!

Тормозът включва най – малко трима участника или група от участници – упражняващият тормоз, жертвата и страничните наблюдатели.

Може да си мислите, че докато Вие не сте човекът, упражняващ тормоз, не наранявате никого, но това не е вярно. Хората, които наблюдават подобни моменти, имат важна роля в ситуацията на упражняване на неприемливо поведение

Наблюдателите/свидетелите имат силата да помогнат спирането на тормоза

Много често в епизодите на проява на неприемливо поведение – на детската площадка или в класните стаи, присъстват и други деца, които стават свидетели и наблюдават случващото се.

Повечето деца се чувстват неудобно, ставайки наблюдатели на тормоз, но малка част са тези, които се наместват.

Когато в ситуация на тормоз се намеси друг съученик или връстник, насилието се прекратява след 10 секунди в 57 % от случаите.

Как наблюдателите могат да помогнат

Ти си „Наблюдател“, ако си свидетел на тормоз, но не вземаш участие. Всъщност по този начин ти ставаш „публиката“, от която упражняващият насилие се нуждае и иска.

Но ти можеш да помогнеш, за това неприемливото поведение да спре.

Ето няколко съвета:

- Разпознавай тормоза – той не е само във физическа форма. Може да бъде социален и вербален. Да кажеш на някой, че е „грозен“, може да бъде толкова болезнено, колкото и като го удариш.
- Отдалечете се от ситуацията! Като стоите наоколо и наблюдавате, насърчавате насилника. Отдалечете се и потърсете помощ.
- Окуражете останалите наблюдаващи да се намесят като група – обединете се и се отдалечете от ситуацията.
- Следете местата, където се случват проявите на тормоз! Кажете за тях на отговорен за това възрастен (учител, педагогически съветник, директор), те могат да наблюдават тези места по-строго.
- Говорете! Кажете на упражняващия насилие, че това, което върши не е правилно и че Вие не желаете да се включвате.

- Помогнете на жертвата! Поставете се на нейно място! Не бихте ли искали някой да помогне на Вас, ако Вие сте в подобна ситуация?! Разбира се, че бихте искали!
- Бъдете приятел с дете, което е било жертва на неприемливо поведение, придружавайте ги, ако изпитват страх да се движат сами!
- Вярвайте на това, което разказват, че са преживели децата жертва на тормоз.
- Потърсете помощ от учители, родители, приятели или други възрастни.
- Споделете, ако знаете за дете, което е жертва на тормоз. Споделянето на такава информация не е „клюкарене“.

Не влизайте в конфронтация с упражняващия насилие, това не е безопасно!

Потърсете помощ от възрастни!

Възможни характеристики на ученик, за когото съществува риск да започне да упражнява тормоз

- Има история на дисциплинарни проблеми.
- Използва прякори, използва обиден език - псувни, ругатни.
- Отправя заплахи, когато е ядосан/разгневен.
- Злоупотреба с наркотични/психоактивни вещества.
- Обвинява другите за собствените си затруднения/трудности.
- Предявява предпочитание към медийни материали, които съдържат насилие.
- В училищните занимания, предявява предпочитание към теми, свързани с насилието.
- Не е добре приет от групата на връстниците си, включва се в антисоциални групи и банди.
- Често е депресиран и има резки промени в настроението.
- Отправял е заплахи за самоубийство или има опити за самоубийство.
- Има неконтролируеми изблици на гняв и раздразнение.

Моделът, описан по-долу, дава рамка за оценка на ученик, за да се определи, дали той или тя има мотивация, средства и намерение да извърши/изпълни отправената заплаха. Оценката се основава на "съвкупността от обстоятелства", известни за ученика в следните четири основни области:

- личностни характеристики и поведение на ученика
- семейна динамика
- училищна динамика
- социална динамика

Личностни характеристики и поведение на ученика

„Изгичане/пропукване“

Това е ситуация, в която ученик умишлено или не, подава в поведението си насоки за чувства, мисли, фантазии или намерения, които могат да сигнализируют извършването на насилствено действие. Тези насоки може да са през фини заплахи, „хвалене, за това какво предстои“, или ултиматуми. Те може да са пряко изказани или показани през разказани истории, писане на писма, стихотворения, песни, рисунки или видеоклипове.

Тази форма на поведение може да е вик за помощ, индикатор за силен вътрешен конфликт в ученика. Тя много прилича на самохвалство, заплахите може да звучат като „безсмислени“, но

всъщност това може да е е наистина сериозна заплаха. Това е един от най – силните индикатори в поведението на тийнейджърите, който предхожда извършването на насилствено действие.

Нисък фрустрационен толеранс

Ученикът лесно се ядосва, обижда и вбесява от реални или разпознати от него като несправедливи действия, от страна на другите и има големи трудности да се овладява. **Лоши умения за справяне.**

Ученикът постоянно демонстрира ниски умения за справяне или отсъствие на такива, за конструктивно справяне с критика, отправена към него, разочарование, провал, отхвърляне или унижаване. Неговият отговор, ако попадне в такава ситуация е неподходящ, преувеличен, незрял или неотговарящ на събитието.

Липса на устойчивост

На ученика му липсва устойчивост и не е способен да продължи напред, дори и след като неприятното събитие е отминало, тъй като той мисли за разочарованието и провала.

Провалена интимна връзка

Ученикът се чувства отхвърлен и унижен след края на връзката и не може да приеме и да се справи с това.

„Колекционер на несправедливости“

Ученикът набелязва всеки, които по някакъв начин е подходил към него „несправедливо“, обидил го е или го е засегнал. Такъв ученик не забравя и не прощава на хората, за които вярва, че са отговорни за „несправедливостта“.

Възможно е да има списък на хората, които той чувства като „виновни“.

Признаци на депресия

Ученикът става по – летаргичен, с физическа умора, показва черно и мрачно отношение към живота, губи интерес към занимания, които преди това са му харесвали. Да се има предвид, че през тинейджърството има такива моменти, които много приличат на проява на депресия, но не са.

Нарцисизъм

Ученикът е егоцентричен, липсва разбиране за чувствата и нуждите на хората около него, обвинява другите за неговите провали и разочарования. Егоцентричният ученик е възможно да приеме „ролята на жертва“, за да спечели съчувствие и усещане за превъзходство над останалите.

Мисли за себе си като

„най – важният“, „най – значимият“.

Отчуждение

Ученикът се държи по начин който показва, че той се чувства различен и отделен от другите. Поведението може да включва чувство на изолация, тъга, самота, чувство на „непринадлежност“, чувство „че не пасва никъде“.

Дехуманизира останалите

Ученикът гледа на обкръжението си като на „предмети“, а не като личности. Това се проявява в разговорите с останалите, в коментарите, които се правят. **Липса на емпатия**

Ученикът не е способен да разбере чувствата на другите и демонстрира незаинтересованост за тях. Котого някой демонстрира емоция, ученикът се подиграва и определя стоящият срещу него като „слаб“ или „глупав“.

Преувеличено усещане за значимост

Ученикът постоянно очаква към него да се проявява специално отношение и реагира негативно, когато не го получи.

Отношение на превъзходство

Ученикът има усещането, че е повече от другите, и се представя за по – умен, по – креативен, по – талантлив, по – опитен, в сравнение с другите.

Преувеличена или патологична нужда от внимание

Ученикът показва преувеличена, дори патологична нужда от внимание независимо дали ще е позитивно или негативно вниманието, което ще получи, независимо от обстоятелствата.

„Другите са виновни“

Ученикът постоянно отказва да поеме отговорност за собствените си действия и обикновено обвинява други хора, събития или ситуации за провалите и недостатъците си.

Маскирано ниско самочувствие

Въпреки, че се прави на арогантен и велик, ученикът всъщност прикрива ниско самочувствие. Такъв ученик избягва да се включва в училищни дейности по прекалено „видим“ начин и по този начин останалите ученици го смятат за незначителен.

Проблеми с контрола на гнева

Вместо да отработва гнева по подходящ начин и при подходящи обстоятелства, ученикът постоянно изпада в гневни изблици, често рязко сменя настроенята си, мелодраматизира или „мълчи изразително“. Гневът може да е значително по – голям, независимо от важността на породилото го събитие, или пък да бъде пренасочен, към хора, които нямат нищо общо с инцидента. Гневът на ученика може да се прояви в непредсказуеми и неконтролируеми изблици, може да е съпътстван от неоснователни предразсъдъци, неприязън или омраза към личности и групи.

Нетолерантност

Ученикът често демонстрира расистки или религиозни предразсъдъци или нетолерантно отношение и нагласи към малцинства, или демонстрира слогани или символи на нетолерантност през татуировки, носене на бижута, дрехи, лепене на стикери.

Неподходящ хумор

Хуморът на ученика е постоянно неподходящ. Шегите и хумористичните коментари имат за цел да сплашат, оскърбят, омаловажат.

Стреми се да манипулира другите

Ученикът прави опити да манипулира останалите и да печели доверието им, така че те да оправдават всички признаци на застрашително поведение **Липса на доверие**

Ученикът е недоверчив и постоянно подозрителен към мотивите и намеренията на останалите. Това недоверие може да прерастне в клинично параноидно състояние. Ученикът може да изразява вярвания, че няма надеждни институции или механизми за постигане на справедливост или решаване на конфликти и че ако нещо го притеснява, той ще го уреди по свой собствен начин.

Затворена социална група

Ученикът е интроверт, по – скоро има познати, отколкото приятели или се асоциира с малка група, която е изключена от всички останали. Ученици, които заплашват или извършват насилствени действия не е задължително да са „самотници“ в класическия смисъл на думата. Ето защо състава и качествата на групата, към която принадлежи ученика може да осигури съществена част от информацията при оценка на риска ученик да реализира отправена заплаха. **Промяна на поведение**

Поведението на ученика се променя драстично. Намалява училищната успеваемост или ученикът демонстрира безразсъдно нарушаване на училищните правила, графици, правила за облекло или други нормативни актове.

Твърдост и упоритост

Ученикът е ригиден, осъждащ и циничен, на висок глас оповестява мнението си, по теми за които има малко знания. Той пренебрегва факти, логика и мотиви, които могат да оспорят неговото мнение.

Необикновен интерес към насилие

Ученикът демонстрира необикновен интерес към стрелби в училище и други широко отразявани в медиите актове на насилие. Възможно е ученикът да декларира адмирации към извършителите на акта или пък да ги критикува заради „некомпетентност“, че не са успели да убият достатъчно хора. Той може категорично да изразява желание да извърши подобно действие в собственото си училище, като възможност за „ намиране на справедливост“.

Интерес към забавления изпълнени с насилие

Ученикът демонстрира необичаен интерес към филми, телевизионни предавания, компютърни игри, музикални клипове или печатни материали, които се фокусират върху теми на насилие, омраза, контрол, власт, смърт и разрушение. Ученикът може непрекъснато да гледа един филм или да чете и препрочита една книга с насилствено съдържание, вероятно включващи и насилие в училище. Теми на омраза, насилие, оръжия и масово унищожаване се повтарят на практика в почти всички негови дейности, хобита и развлечения. Ученикът прекарва много време за видео игри с насилие, но изглежда, че е по – заинтересован от насилствените сцени, отколкото от самата игра. В Интернет, ученикът редовно търси за уеб сайтове, включващи насилие, оръжия и други тревожни теми.

Ученикът сваля и съхранява материали от тези сайтове.

Негативни ролеви модели

Ученикът може да се увлича от негативни и неподходящи ролеви модели като – Хитлер, Сатаната, злодеи от книги и филми, или подобни образи свързани с насилие и разрушение.

СЕМЕЙНА ДИНАМИКА

Нестабилна връзка родител - дете

Връзката на ученика с родителите е трудна и нестабилна. Тези трудности могат да се дължат на разнообразни фактори като скорошни или многобройни премествания, загуба на родител или нов партньор на родителя. Ученикът показва презрение към родителите и отвърля тяхната роля в живота си. Друг фактор може да е епизод на насилие в дома на ученика.

Приемане на неприемливо поведение

Родителите не реагират на поведение, което от повечето останали родители би се приело за смущаващо и необичайно. Не са способни да разпознаят подобно поведение, нямат познанията и начините за отреагиране при проблеми с детето и отговарят защитно към всяка реална или измислена критика на детето. При контакт на училищните власти по отношение на проблемното поведение, такива родители показват незаинтересованост, минимализират проблема или отхвърлят всички становища, дори когато постъпката на детето е очевидна и значителна.

Достъп до оръжие

Семейството притежава оръжия или експлозивни материали в дома си, които са достъпни за ученика. И по-важното оръжията са съхранявани небрежно, без стандартните мерки за безопасност (например оръжията не са заключени и се държат заредени). Това създава в ученика усещане, че оръжието може да се ползва като средство за сплашване на някой друг и при уреждане на спор.

Липса на близост

В семейството липсва интимност и близост. Семейството се мести често или наскоро се е преместило.

Правила и граници

Родителите са поставили малко или никакви граници върху поведението на детето и редовно се „предават“ пред неговите искания. Ученикът настоява за прекомерна неприкосновеност на личния живот, а родителите получават малко информация за неговите дейности, училищен живот, приятели или други връзки. Родителите изглеждат като „заплашени“ от детето си. Те може да се страхуват, че ако разстроят детето това ще предизвика емоционална криза и избухване. Традиционните роли в семейството са обърнати – например детето се държи властно, а родителите се държат като деца.

Няма ограничения и наблюдение, какво гледа детето по телевизията или в интернет

Родителите не контролират, лимитират или наблюдават какво гледа детето по телевизията или интернет. Ученикът има телевизор в стаята си или свободата на прекарва колкото се може по – дълго време в гледане на програми със съдържание на насилие или друго неподходящо

съдържание. Ученикът прекарва повече време в тези занимания, отколкото в дейности със семейството или приятели. Същото се наблюдава и при използването на компютъра.

УЧИЛИЩНА ДИНАМИКА

Ако акта на насилие се е случил в училището, училището става сцена на престъпление. Училището поддържа документация за всички предишни инциденти или проблеми, в които са били включени учениците, тъй като тази информация може да е много полезна и да се разглежда в бъдещи оценки на заплахата.

Връзка на ученика с училището

Ученикът изглежда “отдалечен” от училището, включително от другите ученици, учители и училищни дейности.

Толерантност към неуважително поведение

Училището прави малко за да се предотврати или накаже неуважителното поведение сред отделни ученици или групи от ученици. Понякога един и същ ученик играе различни роли в различни обстоятелства, той може да действа в ролята на насилник, жертва или свидетел. Училищната атмосферата насърчава етнически разделяния или разделяния по класове или им позволява да останат неоспорвани.

Несправедлива/Неравностойна дисциплина

Използването на дисциплинарни наказания е несправедливо прилагано или се възприема като несправедливо прилагано към учениците или персонала.

Негъвкава култура

Културата на училището (т.е. официални и неофициални модели на поведение, ценностите и взаимоотношенията между ученици, учители, служители и администратори) е статична, непреклонна и нечувствителна към промените в обществото и променящите се нужди на новите ученици и служители.

Йерархия сред учениците/ Приоритизиране

На определени групи от ученици официално или неофициално се отдава повече внимание и уважение, отколкото на другите. Училищните власти третират учениците от по-високо престижните групи, като по-важни и ценни за училището, отколкото останалите ученици.

“Код на мълчанието”

Кодът на мълчанието господства сред учениците. Малцина смятат, че могат спокойно да кажат на учителите или администрацията, когато са засегнати от поведението или отношението на друг ученик. Има малко доверие между учениците и персонала.

Неконтролиран компютърен достъп

Достъпът до компютри и интернет е без контрол и без наблюдение. Учениците имат възможност да използват компютрите на училището, за да играят компютърни игри с насилие, или да проучват неподходящи уеб сайтове, като например тези, които насърчават насилие или дават инструкции как да се направи бомба.

СОЦИАЛНА ДИНАМИКА

Медии, забавление, технологии

Ученикът има лесен и безконтролен достъп до филми, телевизионни предавания, компютърни игри и интернет сайтове, които се отличават с теми и изображения на крайно насилие.

Групи от връстници

Ученикът е крайно и единствено включен в група от млади хора, които споделят интерес към насилие или екстремистки вярвания. Групата изключва другите, които не споделят нейните интереси или идеи. В резултат на това ученикът прекарва малко или никакво време с всеки, който мисли по различен начин и е защитен от "проверка на действителността", която може да дойде от изслушването на други мнения, гледни точки или разбирания.

Употреба на алкохол и наркотици

Знанието, че ученикът употребява наркотици и алкохол и неговото отношение към тези вещества може да е важно. Всяка промяна в поведението му, свързана с употребата на тези вещества също може да е важна.

Външни интереси

Интересите на ученика извън училището е важно да бъдат отбелязани, те могат да снижат или да повишат загрижеността на училището когато се оценява заплахата.

Ефекта на подражание

Стрелбите в училище и други инциденти с насилие, които получават широко отразяване и внимание от страна на медиите може да генерират заплахи или появата на подражатели навсякъде. Копирането на агресивно поведение е много разпространено. Учениците, учителите, училищната администрация и правоприлагащите органи трябва да бъдат по – бдителни в отбелязването на притеснително поведение от страна на учениците, в рамките на деня, седмицата или дори няколко месеца по-късно след инциденти, които са били обширно отразявани.

Идеи и ресурси за допълнителни дейности могат да бъдат открити на:

- 1) „Класна стая без тормоз“ – наръчник за учители: <http://bit.ly/2x7bwy0>
- 2) „Онлайн тормозът“ – наръчник за учители: <http://bit.ly/2xPLQdb>
- 3) „Деца, родители и учители срещу езика на омразата“ – наръчник, съдържащ 10 примерни теми, които могат да се използват за работа с деца 1-4 клас в часовете по различни предмети: <http://bit.ly/2xI5kAQ>
- 4) Учебна тетрадка „Деца, родители и учители срещу езика на омразата“ – съдържа забавни задачи за децата, чрез които да се задълбочи разбирането им за различията и толерантността: <http://bit.ly/2fCrWbt>
- 5) „Случилище.бг“ – сбор от добри практики и материали по темата: <http://bit.ly/2xSlqYI>

